

ESPÈCIES INVASORES

El Govern admet que és tard per a erradicar el cranc blau i aposta per la pressió pesquera

La Generalitat defuig donar permisos de pesca recreativa, com s'havia reclamat des del territori, però aposta per donar sortida a la sobreexplotació professional i obrir nous mercats per a recuperar el preu del crustaci, que ara amb prou faena supera l'euro el quilo

Terres de l'Ebre F. Millán / S.C.

El cranc blau torna a ser protagonista de l'agenda política, mediambiental i econòmica de les Terres de l'Ebre. La seua presència massiva preocupa, i els ciutadans, sobretot el món pesquer, demana solucions. El dijous, en una roda de premsa a la Delegació del Govern a l'Ebre, l'executiu de la Generalitat va compareixre per mirar d'abordar la situació i va fixar un pla: afavorir la pesca massiva i la comercialització del crustaci per a controlar-ne l'expansió imparable a la zona del delta de l'Ebre. Esta és l'aposta que el director general de Pesca, Sergi Tudela, ha traslladat a tots els agents afectats pels efectes d'esta espècie invasora, que ja ha arribat a tots els hàbitats potencials que podia colonitzar a Catalunya. Ja abans de la compareixença, en declaracions a este setmanari, Tudela assegurava que **"ara ja és impossible erradicar el cranc blau de les Terres de l'Ebre"**, i que l'única solució per mirar de controlar-ne i combatre'n la població és **"incrementar la pressió pesquera"**.

QUARANTA TONES És a dir, la del cranc blau és una altra batalla mig perduda al delta de l'Ebre. Des que l'any 2012 els primers exemplars d'esta espècie invasora comencen a aparèixer a les aigües del Delta, el seu creixement i la seua consolidació ha sigut incontestable. Sis anys després, la seua presència - que s'escampa i es multiplica a un ritme frenètic arreu del territori - és un gran problema: la Generalitat apunta, a partir d'un primer estudi, que es calcula que se n'han capturat unes 40 tones des de març de 2016 fins a l'agost de 2018. Este crustaci ha posat en perill un bon grapat d'espècies locals, com el cranc verd, la sípia, les tallarines, les cloïsses o el llagostí, i a més continua dificultant considerablement la faena dels pescadors, que veuen com els fa malbé les xarxes de pescar.

La indignació al territori també ha

A dalt, el director general de Pesca, amb el delegat del Govern i el director territorial dels Serveis Territorials Pesca. A sota, un exemplar de cranc. / ACN

cregut. Principalment, les denúncies venen del sector pesquer, que apunta que l'acció d'esta espècie els dificulta, encara més, el rendiment econòmic de la seua activitat. El sector de la producció de mol·luscos denuncia pèrdues d'entre 150.000 i 200.000 euros. Les crítiques més repetides, però, són dos: que el cranc blau no haja sigut declarat encara una espècie invasora, i que les autoritats en limiten la pesca. Pel que fa a la catalogació, el Govern va defensar este dijous que declarar-lo com a invasor en limitaria el transport i la comercialització,

que és tot just la principal opció per a controlar-lo.

Quant a les restriccions a la pesca, la setmana passada, per exemple, un grup d'afectats va iniciar una campanya a Internet per a aconseguir signatures per a "aixecar les sancions que avui en dia s'imposen si és pescat sense autorització, atès que hi ha empreses que estan fent-hi negoci, amb el perill que això està suposant, ja que se s'està escampant per tot el litoral de les Terres de l'Ebre i també està remuntant el riu". A l'hora de tancar l'edició d'este setmanari, la petició ja havia acu-

mulat més de 1.250 firmes.

moment, però, el Govern descarta donar llicències de pesca recreativa, com ha reclamat una part del territori. Per a relligar tota l'estratègia, Tudela també va informar d'una nova mesura: **"Hem decidit crear un Comitè de Cogestió pesquera del cranc blau al delta de l'Ebre per, a partir d'un treball cooperatiu entre científics, administració, pescadors i ONG's, establir un model de pesca adequat que asseguri aquesta pressió pesquera necessària"**. A més, el mateix Tudela recordava que un dels punts clau és treballar en la comercialització d'este producte.

RECUPERAR EL PREU

Malgrat

que al principi el cranc blau era un producte molt valorat i molt ben pagat a les Ilotes, en els darrers mesos - i a causa de l'increment massiu d'exemplars - ha perdut molt de valor i el preu que se'n paga és significativament baix, amb prou faenes per damunt de l'euro per quilo. Els representants del sector opinen que el preu mínim hauria de ser de tres euros per quilo. **"El mercat local està saturat de cranc blau; per tant, una bona opció seria mirar d'obrir nous mercats o formats i vendre aquest crustaci d'altres maneres o en altres llocs on pugui ser més endible"**, argumentava Tudela. Durant la compareixença del Govern també es van assenyalar els principals punts de concentració de població de cranc blau: la Badia dels Alfacs i la desembocadura de l'Ebre. Com ha explicat en diverses ocasions l'IRTA, el cranc blau té una gran facilitat per a expandir-se, i es tracta d'una espècie de comportament agressiu, de creixement ràpid, i amb una elevada taxa de reproducció: cada femella pot produir entre 700.000 i dos milions d'ous. Per este motiu, a hores d'ara, ja se n'han trobat exemplars en zones altes del riu Ebre, com l'Assut de Xerta; i a l'exterior, se n'han detectat a la costa de l'Empordà o a València.